

СОЦИАЛИЗМЪТ – ОНЗИ ОТВЪТРЕ

Явор Гърдев

Най-приятните мигове за режисьора са тези, в които може да си позволи да не бъде режисьор. Те са изключително редки, понеже професията е ужасно обсебваща.

Публичното четене на роман, за разлика от театралното представление, осигурява точно такива мигове. Актьори, музиканти и режисьори смирено се отдаваме на текста и го оставяме свободно да взаимодейства с нас. Не го мачкаме, не го тормозим, не го отработваме, не го свеждаме, не го интерпретираме, а просто го артикулираме, т.е. отстъпваме му обичайното си място, пускаме го той да играе, той да взаимодейства с нас. Въвеждаме го в позицията на действащото лице, делегираме му отговорността на реактор на комуникацията. Така, оставен на себе си, текстът бавно прониква в съзнанието ни и чрез серия незабележими микроексплозии реактивира в телата ни социализма. Онзи, когото сякаш забравихме; онзи, с когото уж отдавна скъсахме; онзи, който понякога ни изненадва, надавайки вой от мазетата на душите ни. Социализмът - онзи отвътре.